

Nytte ved Boets Behandling, og det har ogsaa vist sig, at hvor Fallenten har været bortreist, er Boets Behandling trukken endnu længere ud. Ligeledes maa jeg opponere, tale imod, at der skulde ligge noget særlig Umoralst i, at en Mand bliver Kurator ved de smaa Stemmers Hjælp. Det kan jeg ikke indse. Det hænger sammen med min tidligere Udtalelse, at man ikke kan afgjøre, hvem der har den største Interesse i Konkursboets Behandling i Henhold til Fordringens Størrelse, idet en lille Fordring kan have en lige saa stor Interesse som den større. Men at der skulde være noget Forkasteligt i, at de smaa Stemmer skulde være dem, der egentlig satte Kuratorvalget igjennem, kan jeg ikke indse. Det er en altfor aristokratisk Opfattelse til, at jeg kan gaa med til den, og jeg kan heller ikke se, at der, som tydelig sagt af Sagsførerforeningen, Ministeren og Landstinget, skulde være noget særlig Umoralst eller Ustikkelig i, at man samlede Stemmer til Valget. Hvad kan der siges mod det, naar en Mand ønsker at blive valgt til Kurator, at han da anmoder Kreditorerne om deres Stemme, selvfølgelig med Løfte om at varetage deres Tav, og han saa faar deres Stemmer? Der er ikke noget Umoralst i, at vi Folketingsmænd bruge alle mulige lovlige Maader til at faa os saa mange Stemmer som muligt, naar vi stille os til Valg. Som Forholdene har udviklet sig her i Landet, maa vi finde os i denne Stik paa den ene eller den anden Maade. Jeg havde nu ventet, naar dette Forslag kom frem paa ny, at der da i det vilde være gjort betydelig Indskrænkning i Stifterrettens Myndighed ligeoverfor Kuratorvalget, men de Vendinger, der ere foreslaaede i den tidligere Tilstand, ere virkelig meget smaa, og de vidne i det Hele taget om en saadan Mistillid til dem, der eie Boet, og have Interesse i Boets Behandling, nemlig Kreditorerne, at jeg er vis paa, at hvis man skulde vedtage dette Forslag, at stemme efter Vægt, maatte man nødvendigvis indskrænke Stifterrettens Myndighed i mange Tilfælde lige overfor Kuratorvalget. Det er ikke heldigt, at Stifterretten har denne store Myndighed lige overfor Kuratorvalget; den kan, naar man ser paa Landstingets Affattelse, kassere det første Gang uden Angivelse af Grunde, anden Gang skal den angive Grunde, og kun under særegne Omstændigheder, er den bunden ved Kreditorernes Valg. Ja, det er behageligt for nogle Mennesker. Der har i Kjøbenhavn uddannet sig den Uffik, vil jeg kalde det, at Stifterretten — af hvilke Grunde, veed jeg

ikke — har antaget bestemte Mænd til at være Forretningsførere i alle Tilfælde. Det har Hof- og Stadsrettens Skiftekommission gjort, det har ogsaa Sø- og Handelsretten gjort, og ligeledes Kjøbenhavns Søndre Birk gjort. Man har derved lavet indbringende Embeder, Levebrød for de Mennesker, man ansatte som faste Sagsførere ved Skifteretterne. Det paastaas — jeg har ingen personlig Erfaring i saa Henseende, men det er bleven sagt mig i Anledning af den forestaaende Forhandling her, at man i visse Tilfælde for at faa disse fast ansatte Mænd et Wo, har gjort det umuligt for den antagne Kurator at overtage Boet ved at stille Kautionsfordringer til ham, som han ikke kunde opfylde. Det er en Mangel ved Lovforslaget, som det foreligger, at Stifterrettens Myndighed med Hensyn til Kassation af Kuratorvalg ikke er bleven ganske anderledes indskrænket end det hidtil har været. Saa sagde Ministeren i Landstinget, at Ønsket om en Forandring i disse Forhold var fremkommet fra Sagsførerne, og derfor var det naturligt, at man søiede dette Ønske. Saa vidt mig bekendt foreligger der ikke noget andet Ønske udtalt for den ærede Minister end det, der ligger i et Andragende fra den almindelige Sagsførerforening. Men jeg vil sige, at det er dog en Misforstaaelse fra den ærede Ministers Side at antage, at den almindelige Sagsførerforening er nogen Repræsentation for den danske Sagsførerstand. Den repræsenterer næppe Halvdelen, alle de øvrige Sagsførere staa udenfor Sagsførerforeningen og gaa utvivlsomt ikke ind i den, og jeg tror at turde sige, at efter at have set den Omhyggelighed, hvormed den almindelige Sagsførerforening ved Valget af sin Hovedbestyrelse har feiet al politisk Opposition ud og valgt lutter fuldtro Høiremænd ind i Bestyrelsen, tror jeg, at Alt hvad der hedder Oppositionsagsførere i Danmark og som staa udenfor Sagsførerforeningen, vil betalte sig for at træde ind i den. Derfor maa jeg paa mine egne og mange Kollegers Vegne nedlægge Indsigelse imod, at den almindelige Sagsførerforening ovenikjøbet i Motiverne til et Lovforslag kaldes Sagsførernes Repræsentation. Efter disse Bemærkninger skal jeg, som sagt, anbefale, at man ikke gaar ind paa den Forandring, der er foreslaaet i Konkurslovens § 66, hvormod jeg ikke har Noget at erindre imod, at man vedtager de andre Forandringer, som ere komne fra Landstinget, dog maatte med nogle Redaktionsændringer og nogle Tillæg. Søvrigt antager jeg, at denne Sag vil blive prøvet i et Udvalg, og at der vil blive nærmere Leilighed til at konferere om det.